

Wetterhoun Jeppe behaalt twee MAP A-diploma's!

Al sinds haar geboorte heb ik in dit mooie magazine een keer per jaar de levenswandel van Jeppe beschreven. Dit idee is met de redactie ontstaan omdat ik al voor haar geboorte een doel had: de Nimrod. Best spannend, want hoe realistisch is zo'n doel met een Wetterhoun, en hoe zou ik een punt aan de artikelenreeks breien als het niet zou lukken? Gelukkig is de punt nog niet in zicht. In dit artikel de diepe dalen en hoge pieken van het MAP-seizoen 2024.

Resultaten tot nu toe

Eerst even een samenvatting van de ontwikkelingen tot nu toe. Jeppe is eigen fok en zat al in het nest steeds te wachten als ik met de pups ging trainen. Ze behaalde een zweetwerk-kwalificatie toen ze 9 maanden was, een SJP C toen ze een jaar was, een SJP B op haar tweede, een SJP A -met een 2e plaats- op haar derde en in dat jaar ook een novice-certificaat op een Orweja SWT. Na een pauze vanwege een nest van haar moeder, haalde ze in 2023 haar 2e SJP A met een 1e plaats, 96 punten. En ze jaagt vanaf een jaar, op grote drijfjachten, kleine peuterjachten en schadebestrijding.

Eerdere MAP-ervaringen

MAP-ervaring hebben we niet veel. In 2022 doen we twee keer mee in de B. Ik ontdek dat dit veel leuker is dan een SJP en we leren veel. Het leidt nog niet tot een diploma, maar dat mag de pret niet drukken. Het jaar erop kunnen we vier keer meedoen. Een keer in de B, en drie keer in de A. Op de B-proeven is Jeppe dit jaar behoorlijk stabiel, en we behalen op twee verschillende MAP's ook onze eerste twee A-proeven.

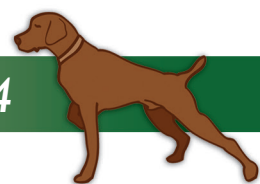
Vooraf de dirigeerproef in Vollenhove heb ik nog vers in mijn geheugen. Het zijn echt lange lijnen. De eerste loopt ze in een keer, en op de tweede lijn moet ik een keer doorsturen. Dan blijkt dat ze op die afstand ook nog over water moet, en dat doet ze gewoon. Super-trots ben ik!

Meer ervaring op officiële MAP's hebben we niet. WT's hebben we er ook maar enkele gelopen. Er zijn simpelweg geen WT's voor ons, behalve dan de zwarte. De Wetterhoun zit in rasgroep 8, maar we mogen niet meedoen bij de retrievers.

Cees Mol Memorial

Intussen gaan de trainingen door. Omdat mijn trainer Joep Brosky van More than Dogs in 2023 zelf meedoet aan de Nimrod worden in onze groep de trainingen flink opgevoerd. Jeppe kan goed meekomen. Ik sta regelmatig versteld van wat ze doet, en als dan bij Joep ook de armen in de lucht gaan als ze terugkomt met een apport, dan geeft mij dat veel vertrouwen. Het gaat zo goed dat we begin 2024 een uitnodiging krijgen om mee te doen in team 2 op de Cees Mol Memorial (CMM). Deze team working test is een eerbetoon aan Cees Mol en om de herinnering aan hem levend te houden wordt deze elk jaar georganiseerd. Het is een wedstrijd die het meest op een IWT lijkt, en vooraf hoor ik zelfs dat het nog

iets zwaarder is dan dat. Mijn teammaatjes en ik hebben al de bibbers, maar we worden goed voorbereid door Joep. Op de dag zelf, op 9 maart van dit jaar, kijk ik verschrikt naar de proeven, naar de afstanden, en laat ik nou met een Wetterhoun tussen twee Labradors op bijna elke proef de moeilijkste opdracht krijgen. Gelukkig is het teamwork, dus ook als ik de valplek even kwijt ben, is er wel een teammaatje dat het weet. Dirigeerbaar is ze, en zo krijgen we toch vijf van de zes dummy's binnen. Dit voelt voor mij als groots, zo tussen het retrievergeweld. Het is een mooie opstap voor de rest van het seizoen.

De MAP's van 2024

In 2023 lukte het maar moeilijk om er-tussen te komen op de MAP's. Dit is het jaar waar ik op mik, dus voor de zekerheid schrijf ik er tien in, in de hoop dat we er op vijf mee mogen doen. Orweja heeft de servercapaciteit opgehoogd en nog wat aanpassingen gedaan in het systeem. Dat maakt dat het dit jaar wel lukt: ik mag met alle tien meedoen. Ik hoop en verwacht ze natuurlijk niet nodig te hebben, maar wel een fijn gevoel dat ik voldoende gelegenheid heb.

MAP Biddinghuizen

De eerste MAP van het seizoen is op 1 juni in Biddinghuizen. We beginnen op een A-proef. Het is gelijk een pittige proef en deze blijkt achteraf een nekkenbreker te zijn. We horen recht vooruit in het bos een schot op een kraai, maar ergens halverwege die lijn is ook de start van een sleep van een meerkoet. Het zicht in het bos is minimaal dus ik heb zeer weinig speelruimte om te handelen. Deze proef is echt voor zelfstandig werkende honden. De start van de sleep weet ik niet exact. De neus gaat aan de grond en ze laat niet meer los, en dan komt ze al snel binnen met de meerkoet. Daarna over die start sleep naar waar het schot op de kraai viel. Zonder verder commando gaat ze op de juiste plek zoeken en dan komt ook de kraai binnen. Wat een fantastische start! En dat terwijl we hier al veel honden uit hebben zien vliegen, omdat ze de kraai niet konden vinden of de meerkoet niet wilden pakken.

Op de tweede A-proef ligt een gans vol in de verwaaing op de lijn naar de

sleep. Vooraf bedacht ik al dat als ze naar de gans in de dekking gaat, ik haar laat gaan. In de verkeerde volgorde alles binnen levert me meer op dan veel corrigeren, met het risico dat ze onzeker wordt. Dit blijkt een hele goede keuze. De eerste 'foute' gans is zo binnen. De lijn naar de tweede gans via een sleep kost even moeite maar bij de tweede inzet trekt ze vol door, langs bomen, door een lokstal heen naar de start sleep en ook daar hoeft ik niks te zeggen en lost ze het zelf op. De B-proeven gaan allemaal erg goed. We hebben ons felbegeerde MAP A-diploma! En met 516 punten ook nog eens met een prima score! De reacties zijn overweldigend. Helpers en keurmeesters (waaronder een Fries wiens vader met Wetterhounen heeft gejaagd) spreken me aan, zeggen dat ze genoten hebben van haar werken en dat ze de scoop van de dag is. Een keurmeester die op een proef in het bos zat, zegt zelfs dat hij zijn helper aanstootte en zei 'die hond ken ik' en dat ze samen aan het juichen waren toen het tweede apport binnen kwam. Hoe gaaf is dat?!

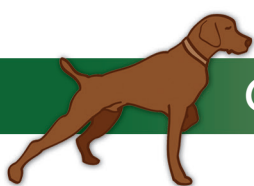
Zorgen

Vol goede moed naar de volgende MAP! Op de MAP in Almkerk mist Jeppe de sleep. Vollenhoven idem dito. Het is haar specialiteit. Hoe kán het? Op deze twee MAP's is het erg warm, terwijl ik een hondje heb dat het liefst tussen de ijsschotsen door zwemt. Zou dat het zijn? Klinkt plausibel. Ik maak me nog niet heel druk. Wel trainen we de slepen

weer helemaal opnieuw in, bijna vanaf 0. Een stap terug doen is nooit erg, schaam ik me ook niet voor. De eerste simpele sleep wordt al snel een sleep met haken en terreinovergangen, en we eindigen met een hele complexe sleep die door zware dekking gaat, paden over en water over. Het is allemaal geen probleem. Ze kan het gewoon. Toch mist ze in Denekamp en Genemuiden weer de slepen. Verdorie, nu begin ik wanhopig te worden! Het lijkt wel of er ergens iets op een sleep is gebeurd, of er een trauma is ontstaan. Toevallig zeggen twee anderen dat ook tegen mij. Hier moet ik iets mee.

Daarop benader ik mijn osteopaat, Sandra Huisman van KynoVitaal. Zij doet ook healings. Ze gaat daarbij op zoek naar blokkades in de energetische laag. Blokkades kunnen zijn ontstaan door trauma's, zowel emotioneel als fysiek. De behandeling wordt gedaan met behulp van een biotensor. Een biotensor is een bio-energetisch meet- en testapparaat. De biotensor pikt trillingen op die uitgezonden worden vanuit het onderbewuste. Met de biotensor kan ze vragen stellen aan het onderbewuste, meten welke emoties en energie er geblokkeerd zijn en deze blokkades opheffen en chakra's weer in balans brengen.

De afspraak is op 3 oktober. Ik weet nog niet goed wat ik ervan moet vinden. Jeppe is heel open en 'praat' makkelijk. Dat doet ze ook altijd met mijn holis-

Oldenzaal 4 oktober: MAP A diploma's voor Femke Lagaaij (met haar Cocker Jay 2e) en Anita Hoogendoorn met Jeppe 3e

atisch dierenarts, dus dat herken ik wel. Er komt inderdaad een trauma uit, en die gebeurtenis heeft ze gekoppeld aan de sleep. Sandra behandelt Jeppe, maakt energie los en geeft aan dat ze het trauma los mag laten. Aan mij vraagt ze wanneer de volgende MAP is, en zegt dat dit proces tijd kost. Ik geef aan dat de caravan al klaarstaan en als ze haar hielen heeft gelicht, ik direct in de auto stap op weg naar de MAP in Oldenzaal van morgen. Sandra checkt bij Jeppe of ze er klaar voor is, en dat is ze.

MAP Oldenzaal

Op de MAP in Oldenzaal beginnen we met een A-proef. Dat blijkt ook nog een sleep te zijn. Een lijn vooruit in het bos, en ergens start de sleep, ik krijg niet te horen waar. Jeppe sprint vooruit en bam, neus aan de grond. Ah, zeg ik tegen de keurmeester, daar dus. Jeppe verdwijnt al snel uit zicht en even later komt ze met een konijn aanzetten. Sjonge, de dag kan al niet meer stuk; de sleep is binnen! Door naar B1. Deze proef blijkt achteraf het struikelblok voor veel combinaties.

Waarom? 0,0 wind! En dat is verrekke lastig in een heideveld. En de kraai lag op ooghoogte, gingen ook honden aan voorbij. Minimale punten, maar binnen. De andere B-proeven gaan prima en dan de volgende A-proef. Weer een sleep. Hopelijk was het geen geluk in de ochtend. Er komt iemand van de Nimrod-organisatie bij onze groep zitten. Ik blijf in mijn bubbel met Jeppe. Ik stuur haar een stuk vooruit en ze pakt de sleep weer zelf op. Ze komt terug met de eend en onze tweede sleep is een feit! De laatste proef wordt nu ineens heel spannend. Als een laatste penalty tijdens een strafschoppenreeks in een WK-finale. In het langslopen zie ik dat het te doen is, maar het moet nog wel gebeuren. En het gebeurt. Als mijn kanjer op weg naar mij is, sta ik zo hard te juichen dat de keurmeester zegt dat er bij elke sprong punten afgaan. 'Prima' zeg ik! De tranen komen, iedereen feliciteert me, iedereen weet wat dit betekent. Zo mooi dit!

Bij de diploma-uitreiking blijken er maar 3 A's te zijn gevallen en ik heb de

3e prijs. Op de route naar de Nimrod hebben we een 2e plaats en een 1e plaats behaald met de SJP's, en een 10e en een 3e plaats met de MAP's. Ik kan alleen maar heel, heel tevreden zijn, en dat ben ik ook!

Dank

Ik heb mijn trainers al vaker benoemd, en dat ga ik weer doen. Zij zijn degenen die altijd in ons geloofd hebben, in elke fase van onze carrière. Mijn oneindige dank gaat uit naar Christel Holtrop van DogsJoy voor de fantastische basis en Bianca Koreman van DogNosy die ons naar de eerste A heeft gebracht. En natuurlijk naar Joep Brosky die ons met al zijn trainingen én met betrokkenheid en emotie begeleidt naar ons hoogste doel. Hier hebben Jeppe en ik 6,5 jaar naartoe gewerkt en het is gelukt. Jeppe wordt niet de eerste Wetterhoun op de Nimrod, maar wel de eerste in de geschiedenis die zich gekwalificeerd heeft via de MAP's. Ik ben ongelooflijk trots!

Tekst: Anita Hoogendoorn
Foto's: Gert Kaasschieter